

ACATIST ~ 1. Cântare, imn, rugăcine de laudă și mulțumire sau slujbă oficiată în biserică, în cinstea Mântuitorului, a Maicii Domnului sau a sfinților. De exemplu: **Acatistul Maicii Domnului**, **Acatistul Sfântului Nicolae** și multe altele.

2. Tot acatist (sau *pomelnic*) este numită și lista scrisă de un credincios și dată preotului pentru ca acesta să se roage și să pomenească la slujbe toate persoanele trecute pe listă. Cu adevărat creștin este doar cel ce iubește: acela care Îl iubește pe Dumnezeu și, în același timp, și pe oameni. Asta înseamnă să le purtăm tuturor de grijă și să-i amintim în rugăciunile noastre, atât noi, cât și preoții, cu ajutorul acatistelor. Ori de câte ori aveți prilejul, lăsați părintelui, la biserică, **acatistul** scris de voi, în care nu ui-

tați să-i pomeniți pe părinți și pe rude, pe

cei ce v-au făcut bine, dar pomeniți-i și pe cei răi sau care v-au necăjit, pentru ca, prin rugăciunea voastră și prin harul Domnului, să se schimbe în bine și aceștia, spre pace și înțelegere.

❖ „Luminat de credință, întărit de nădejde, îmbogățit de iubire sfântă, ai dorit tinerețea veșnică din tinerețile tale. Astfel ți-ai îndreptat sufletul către Dumnezeu!” **Acatistul Sfântului Ioan Iacob de la Neamț**

ACOPERĂMÂNTUL MAICII DOMNULUI

~ În anul 911, a avut loc o mare minune

într-o biserică din Constantinopol.

Cetatea era amenințată de dușmanii veniți să o cucerească.

Creștinii, strânși în biserică, se rugau Maicii Domnului, sperând doar

într-o minune care să-i scape. Deo-

dată, chiar Maica Domnului s-a pogorât în mijlocul lor, învăluită în lumină divină și înconjurată de îngeri.

A intrat în altar și s-a rugat pentru scăparea oamenilor.

Apoi și-a scos acoperământul și l-a aruncat peste creștinii adunați.

Simbolic, această minune ne arată că Maica Domnului ne ocrotește pe toți, ne acoperă

cu harul și dragostea ei sfântă, ocrotindu-ne întotdeauna.

Maica Domnului se roagă pentru noi toți, ne întărește în nevoi și ne ferește de neazuri. Așa cum o mamă își iubește copiii mai presus de orice și face totul pentru ei, la fel Maica Domnului ne iubește pe noi toți și se roagă pentru ajutorul și mântuirea noastră.

Românii, față de alte popoare, o numesc pe Fecioara Maria, **Maică** sau chiar **Măicuță (Măicuța Domnului)**,

aceste denumiri familiare arătând tocmai apropierea, credința și dragostea noastră. Biserica sărbătorește această mare minune în fiecare an, pe 1 octombrie

și multe mănăstiri de la noi au ca hram **Acoperământul Maicii Domnului**.

ADÂNCATA ~ mănăstire de maici, din comuna Adâncata, jud. Suceva. A fost înființată în 1999, lângă o veche biserică de cimitir (unde fusese odinioară o mănăstire, dar care a dispărut cu mult timp în urmă). Maica stareță a reînviat viața mănăstirească în acest loc, cu mult efort, dar trecând peste toate greutățile cu dragoste și credință. A venit aici cu câteva tinere de la o casă de copii din Botoșani. Fiindcă nu aveau unde să stea, au împrumutat un vagon vechi de cale ferată, în care au amenajat un paraclis pentru slujbe și chilii, în care să locuiască. An de an, prin munca măicuțelor, cu rugăciunile lor și cu ajutorul Domnului și al unor buni creștini, locul a devenit tot mai primitiv și mai înfloritor. S-au construit chilii adevărate și un paraclis frumos, dar și ateliere de croitorie, unde maicile muncesc cu hărnicie și drag. Istoria Mănăstirii Adâncata este un frumos exemplu și o pildă, prin care vedem că îi putem sluji lui Dumnezeu oriunde, oricât ar fi de greu, dacă avem credință, dragoste și speranță. Când veți ajunge pe aceste meleaguri de vis, despre care se spune că sunt „doar liniște și pace”, ascultați povestea „*Fântânii cu lacrimi*”! Veți fi impresionați de minunea pe care Maica Domnului a săvârșit-o aici și de apa bună, răcoroasă și tămăduitoare a fântânii. Vizitați și biserica de lemn din Adâncata, din 1794, una dintre cele mai vechi biserici de lemn din Moldova, cu decor sculptat și picturi murale originale!

ADEVĂRUL ~ este una dintre trăsăturile lui Dumnezeu. Întreaga creație stă sub semnul adevărului. Diavolul este cel care minte, ascunzând adevărul sau deformându-l, inducând în eroare pentru a-l ispiti pe om și a-l face să păcătuiască. Omul trebuie să caute adevărul și să trăiască în adevăr, să nu mintă și să nu înșele. Sunt oameni care îi mint pe alții, dar sunt și mulți care se mint pe ei înșiși, căci nu vor să vadă adevărurile din jurul lor, preferând, din comoditate sau orgoliu, să trăiască în minciuni și compromisuri. Învățăm adevărul în primul rând de la Dumnezeu, apoi de la natură, care este creația Sa: un crin nu o să te mintă niciodată, el va fi totdeauna sincer, îți va oferi parfumul și frumusețea lui. Un crin nu va face niciodată flori de păpădie, căci el este crin, nu altceva. Toată creația trăiește în adevăr, mai puțin omul. Dar omul credincios cu adevărat este asemenea crinului, cum l-a creat Dumnezeu: *sincer, bun, credincios*. Fiți sinceri și spuneți mereu adevărul! Minciuna este doar amăgire, nu îți face viața mai ușoară și nu te ajută, este un păcat. Adevărul, însă, este sfânt!

❖ „Când slobozești săgeata adevărului, înmoaie vârful în miere!” *Proverb românesc*

❖ „Adevărul nu-l pătrundem doar cu rațiunea, ci și cu inima.” *Blaise Pascal*